

Sygn. akt IV CNP 33/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi strony powodowej
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w L.
z dnia 26 października 2012 r.,
w sprawie z powództwa Cechu Rzemiosł Różnych w R.
przeciwko Spółdzielni Rzemieślniczej "B." w R.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 listopada 2014 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Powód Cech Rzemiosł Różnych w R. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 26 października 2012 r., zmieniającego w całości na skutek apelacji pozwanej Spółdzielni Rzemieślniczej „B.” w R. wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 8 maja 2012 r. i oddalającego powództwo o zapłatę kwoty 4.640,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 marca 2011 r. do dnia zapłaty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest niedopuszczalna z powodu nieusuwalnego braku jednego z zasadniczych elementów konstrukcyjnych przewidzianych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Brak któregokolwiek z elementów wymienionych w tym przepisie stanowi samodzielną i wystarczającą podstawę odrzucenia skargi (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2006 r., IV CNP 86/06, niepubl. i z dnia 16 lutego 2007 r., V CNP 8/07, niepubl.).

Skarżący nie uprawdopodobnił wyrządzenia szkody spowodowanej wydaniem zaskarżonego wyroku (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Odnosząc się do kwestii poniesionej szkody, powód twierdził, że w wyniku oddalenia powództwa nastąpiła „utrata zapłaty przez pozwanego” części kosztów przeprowadzonego przez powoda remontu budynku, a jednocześnie na skutek „precedensowego charakteru” kwestionowanego orzeczenia także „utrata zasadności dochodzenia” od pozwanego i pozostałych użytkowników budynku dalszych należności z tego tytułu. Twierdzenia te nie czynią zadość wymaganiu przewidzianemu w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Powołanie się na wystąpienie określonej szkody, bez wyraźnego i ścisłego wskazania jej wysokości, przedstawienia przekonującej argumentacji prawnej, która mogłaby wskazywać, że szkoda ta została rzeczywiście stronie wyrządzona, jak również bez powołania dowodów bądź środków uwiarygodniających twierdzenia strony w tym zakresie, samo w sobie nie jest wystarczające do spełnienia obowiązku uprawdopodobnienia szkody (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141). Nieuwzględnienie powództwa nie może być

utożsamiane z wyrządzeniem szkody, której rozmiary odpowiadałyby wartości określonego w pozwie roszczenia lub nawet przekraczały tę wartość. Gdyby powołanie się na oddalenie powództwa miało być wystarczające dla spełnienia tego wymagania, jego wprowadzenie przez ustawodawcę traciłoby sens (por. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2007 r., III BP 7/07, OSNP 2009, nr 1-2, poz. 11 i z dnia 8 grudnia 2009 r., III CNP 53/09, niepubl.). Odnośnie do szkody wykraczającej poza wysokość zgłoszonego w pozwie roszczenia, dotyczącej braku możliwości skutecznego dochodzenia ewentualnych roszczeń powoda w stosunku do pozostałych użytkowników budynku, której rozmiar nie został w skardze ściśle określony, należy dodać, że powód, powołując się na tak określoną szkodę, nie wykazał, aby pomiędzy nią a zaskarżonym orzeczeniem zachodził związek przyczynowy.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.